

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 р 9/2020
28.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд и то, судија Бранислав Босиљковић, одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у предмету предлагача АА из ..., Ул. ..., чији је пуномоћник Анита Нуховић, адвокат из ..., Ул. ..., одлучујући о приговору ради убрзања поступка, донео је, без испитног поступка, дана 28.08.2020. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ приговор предлагача АА из

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је у приговору ради убрзања поступка навео да се предмет Основног суда у Сјеници П1 195/18 налази у Врховном касационом суду по ревизији коју је изјавио против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж1 28/19 од 29.11.2019. године и решења Основног суда у Сјеници П1 195/18 од 27.03.2019. године. Поднетим приговором предлагач је тражио да се утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Сјеници П1 195/18 и да се наложи одлучивање о његовој ревизији у року од 15 дана. Трошкове поступка је тражио у износу од 6.000,00 динара.

Предлагач у приговору није навео пословни број предмета Врховног касационог суда у којем тражи убрзање поступка.

Одредбом члана 6. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописани су обавезни елементи које приговор мора да садржи. Према тој одредби, приговор мора да садржи и пословни број судског предмета или предмета јавног тужилаштва (тачка 4.).

Одредбом члана 8. став 2. наведеног закона прописано је да се приговор одбацује ако одсуство неког обавезног елемента приговора онемогућава да се по њему поступа, ако је приговор поднело неовлашћено лице или ако је преурањен. Против решења о одбацивању приговора није дозвољена жалба.

Без означања пословног броја судског предмета приговор није довољно одређен. Због тога недостатак ознаке пословног броја предмета (члан 6. став 2. тачка 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року), нужно води одбацивању приговора, па је зато применом члана 8. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучено као у ставу првом изреке.

Захтев предлагача за накнаду трошкова поступка је одбијен због неуспеха предлагача, одбацивања његовог приговора, и на основу члана 153. став 1. Закона о парничном поступку у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку је одлучено као у ставу другом изреке.

Судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић